

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 696/2022
29.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Драгана Аћимовића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Јелене Дамљановић, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К.бр.976/21 од 22.09.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.664/21 од 06.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 29. јуна 2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Јелене Дамљановић поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К.бр.976/21 од 22.09.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.664/21 од 06.04.2022. године, у односу на повреду Кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К.бр.976/21 од 22.09.2021. године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и седам месеци.

Истом пресудом, на основу члана 89-а КЗ, окривљеном је изречена мера забране приближавања и комуникације са оштећеним, тако што му је забрањено даље узнемиравање оштећеног ББ односно приближавање оштећеном на удаљености од 100 метара и даља комуникација са оштећеним у трајању од две године, рачунајући од дана правоснажности пресуде. Окривљени је на основу члана 264. став 4. ЗКП ослобођен од плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр.664/21 од 06.04.2022. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и жалба његовог браниоца, адвоката Јелене

Дамљановић а пресуда Другог основног суда у Београду К.бр.976/21 од 22.09.2021.године је потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА-адвокат Јелена Дамљановић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438.став 2.тачке 2) и 3) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од казне или да укине пресуде и предмет врати на поновно суђење као и да се одреди прекид извршења правоснажне пресуде Другог основног суда у Београду К.бр.976/21 од 22.09.2021. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439.тачка 3) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, бранилац окривљеног истиче да је другостепени суд приликом одлучивања о кривичној санкцији поступио супротно одредби члана 59. Кривичног законика, обзиром да окривљеног није ослободио од казне иако су за то били испуњени услови из наведеног члана. Бранилац као разлоге наводи висину запрећене казне за дело које се окривљеном ставља на терет, затим однос окривљеног и оштећеног који се у међувремену побољшао а који се огледа у томе што је оштећени окривљеном купио стан, чињенице да је оштећени ишао окривљеном у посету и редовно слао новац док се налазио у притвору и када је отишао на издржавање казне, као и да су окривљени и оштећени постигли споразум и поравнање. Бранилац је још истакао да је о свему наведеном одбрана доставила писмене доказе другостепеном суду на рочишту за седницу већа, који исте није узео у обзир а није дао разлоге зашто их не прихвата.

Одредбом члана 59. КЗ је прописано да суд може ослободити од казне учиниоца кривичног дела за које је прописана казна затвора до три године или новчана казна ако је на основу постигнутог споразума са оштећеним, испунио све обавезе из тог споразума.

По оцени Врховног касационог суда, другостепени суд није поступио противно одредбама члана 59. КЗ јер из наведене одредбе произилази да је ослобођење окривљеног од казне факултативног а не обавезујућег карактера, те да самим тим суд није у обавези да уз постојање свих околности из наведеног члана примени исти, већ је на оцени суда да у сваком конкретном случају одлучи да ли ће се окривљени ослободити од казне или не, што чини неоснованим наводе браниоца да је у овом поступку суд морао окривљеног да ослободи од казне.

У осталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног наводи да у пресуди Вишег суда нису наведени разлози о одлучним чињеницама, формално означавајући битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, из којих разлога је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Јелене Дамљановић у овом делу оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић